

Nr 132.

Av herrar **Brädefors** och **Hagberg** i Luleå, om utdelning av vete till i en pågående skogskonflikt indragna arbetare, arrendatorer och bönder i Dalarne m. fl. landskap.

I Dalarnes, Upplands, Gästriklands och Västmanlands skogsbygder kämpar sedan tre månader tillbaka omkring 10,000 skogsarbetare, bönder och arrendatorer mot kapitalstarka bolag. I denna liksom i alla andra strider mellan kapital och arbete finns det en grupp, som man med rätta skulle kunna beteckna som »tredje män». Det är de stridandes barn och hustrur.

Redan under normala betingelser lever skogarnas folk under sådana förhållanden, att den direkta nöden aldrig är långt borta. När nu de fattiga bönderna och skogsarbetarna genom storbolagens omedgörlighet tvingas till stridsåtgärder, inställer sig nöden omedelbart. Denna drabbar inte blott de kämpande männen utan även deras hustrur och barn.

Genom bönders och arbetares idoga arbete bär den svenska jorden rika skördar. Skördar så rika att det uppstått någonting, som man brukar benämna »överflödig spannmål». Denna spannmål är dock icke överflödig, om den kommer skogarnas folk till del.

Arbetarnas och böndernas representanter hava majoritet i riksdagen. Denna majoritet har hand om nycklarna till det brödförråd, av vilket deras klassbröder nu hava ett tvingande behov.

Hänvisande till vad ovan blivit sagt föreslås,

att riksdagen skyndsamt måtte besluta att ställa 10,000 säckar vete till förfogande för utdelning till de i skogskonflikten indragna arbetarna, arrendatorerna och bönderna i Dalarne, Uppland, Gästrikland och Västmanland, som härav hava behov.

Stockholm i januari 1936.

J. H. Brädefors.

Hilding Hagberg.